

ærede Minister søle mig betrygget ved Vædringsforslaget Nr. 10, idet dette Vædringsforslag for det første tillader, at Ejendommene pantsættes efter deres Værdi som industrielle Ejendomme, og for det andet tillader, at denne Værdi fastsættes efter Værdingsmændenes personlige Skøn. Det vil altsaa blive disse industrielle Ejendommers øjeblikkelige Værdi, der ligger til Grund for Pantsætningen, og da denne øjeblikkelige Værdi ogsaa efter den højtærede Indenrigsministers egen Opfattelse er udfat for at forringes meget betydelig, saa mener jeg, at dette Vædringsforslag er tilfredsstillende i denne Henseende. Jeg tror, at de Virksomheder, mit Vædringsforslag omfatter, efter alt, hvad der foreligger paa Toldforhandlingens Omraade, i ganske særlig Grad ere udsatte for en saadan Værdifald i Beskyttelsen, og jeg tror, at Virkningerne ville have en meget stor Betydning over for disse Virksomheder. Jeg støtter mig, som jeg allerede sagde i Gaar, i denne Henseende til de Erklæringer, hvoraf jeg fremdrog adskillige fra Industriens Mænd, der sikkert maa betragtes som ret sagtyndige i dette Forhold, og naar de have afgivet disse Erklæringer, kan jeg ikke undlade og finder, at Lovgivningsmagten ikke bør undlade at tage Hensyn til dem. Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) vilde ganske vist reducere disse Erklæringer til betydningsløse Søl, jeg tror, det var det Udtryk, det ærede Medlem brugte, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem har nogen Bemyndigelse eller Berettigelse til at stemple disse Andragender paa denne Maade. Jeg tror, at Lovgivningsmagten er forpligtet til at betragte disse Udtalelser som alvorlige Mænds Erklæringer over Forhold, som de bedre end nogen anden have Kendskab til. — Samme ærede Landskingsmand rettede dernæst den Anke mod mig, at jeg var inkonsekvent, idet jeg ikke under mit Vædringsforslag havde inddraget alle de Industrier her i Landet, som nyde Beskyttelse. Jeg tror ikke, at denne Indvending er berettiget. Jeg har, som jeg ogsaa bemærkede i Gaar, kun medtaget dem, som efter hvad der forelaa, vare mest udsatte for Nedgang i Beskyttelsen; en hel Del af dem, der nu ere beskyttede og alligevel komme ind under Loven, ere saadanne, som i væsentlig Grad producere Luksusgenstande, og for disse Virksomheder tror jeg ikke, der fra nogen Side har været gjort Forsøg paa at nedsette Beskyttelsen. — Den ærede Ordfører fastholdt, fremdeles, at de Industrier, som Loven vilde komme til at omfatte, hvis mit Vædringsforslag vedtoges, vilde være saa og ude af Stand til at magte

Opgaven. Den ærede Ordfører gjorde imidlertid ikke noget Forsøg paa at omstøde den Sandsynlighedsberegning, som jeg tillod mig at fremsætte for en enkelt af disse Virksomheders Vedkommende. Jeg maa derfor fremdeles fastholde Berettigelsen af mit Vædringsforslag.

Ordføreren (P. G. E. Jensen): Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholdt). Jeg vil ganske vist nødig spille Tiden med at tale om Titlen paa Lovforslaget, men det forekommer mig dog, at det er nødvendigt at gøre en lille Berigtigelse, idet det i Virkeligheden ikke forholder sig saaledes, som det ærede Medlem udtalte, at alle tidligere Love om Kreditforeninger have haft en saadan Titel som den, der var foreslaaet her, nemlig om Oprettelse af en Kreditforening. Jeg har liggende for mig to saadanne Love. Den ene er af 9de Februar 1866 og angaar Oprettelsen af en Kreditforening for Landejendomme i Østifterne; den handler netop om Bemyndigelse til at meddele Begunstigelser for Kreditforeningen. Den anden er af 26de Maj 1868, i Hensyn til hvilken Kreditforeningen for Købstadgrundejere i Nørrejylland blev oprettet, og den gaar ligeledes ud paa at meddele Begunstigelser. Det er altsaa fuldkommen rigtigt fra min Side, naar jeg har sagt, at det egentlig er det, der er det almindelige, at man meddeler Begunstigelser, det er i alt Fald det korrekte; men jeg indrømmer, at da de to Husmandskreditforeninger blev oprettede, talte man om Love om Oprettelse af Kreditforeninger. Den Gang blev det fremhævet, at det ikke var ganske korrekt, men i Virkeligheden kunde det forklares derved, at det var Anstalter, som kom under en vis Garanti af Staten, saaledes at det altsaa var noget, hvortil Statens Medvirkning krævedes. Imidlertid er Spørgsmaalet saa lille, at jeg virkelig ikke længere skal opholde mig derved.

Jeg skulde meget beklage, om jeg havde misforstaaet det ærede Medlems Øtringer om Værdingsmændenes Indretning. Det vilde gøre mig ondt, hvis jeg har tillagt ham en Øtring, som han ikke har brugt, og jeg er meget villig til at erkende, at det kunde være Tilfældet, men det ærede Medlems Udtalelser ere omtrent saaledes, som jeg forudsatte, at de vare, da jeg udtalte mig i Gaar. Det er maalk for derfor paa det ærede Medlems Side, at Misforstaaelsen er, nemlig en Misforstaaelse af mine Udtalelser, men jeg tror egentlig heller ikke, at der er